

Sabira Ståhlberg

Filip i tunneln

Lecti book studio

**Filip åker med
mamma och pappa
till varuhuset.**

Men Filip går vilse.

**Plötsligt står han
i en mörk tunnel.
Dörren slår igen bakom honom.**

**Hur ska han
komma ut ur tunneln?
Det lurar olika faror
i mörkret.**

ISBN 978-619-192-075-4 (inbunden)
ISBN 978-619-192-076-1 (PDF)

Kapitel 21

Jag stiger med ena foten i vatten.
Foten blir genast våt.
Jag står i en pöl med vatten.

Jag hoppar till andra sidan av pölen.
Den är inte stor.

Varifrån kommer vattnet?
Jag lyser med ficklampan på golvet,
men lampan slocknar.

Jag tänder den igen.
Ljuset är svagt.
Batteriet är nästan slut i mobilen.

Så dum jag är!
Jag har använt slut batteriet
genom att spela.
Varför skulle jag spela så mycket?
Batteriet var kanske inte helt laddat heller.

Nu behöver jag mobilen och batteriet.
– Jag lovar mig själv
och hela världen, säger jag högt.
Jag ska aldrig mer spela i mobilen!

Min röst ekar i tunneln.
– Mobilen, mobilen, svarar tunneln.

Jag lyser på väggarna.
De är alldeles våta.

Vatten droppar från taket
och rinner längs väggarna.

Sen slocknar ljuset.
Jag kan inte tända den igen.
Tunneln känns farlig igen.

Jag står stilla i mörkret.
Jag ser ingenting.
Jag hör bara, hur vattnet droppar.
Och jag hör buller.

Vad då för buller?
Vänta ett slag.
Människor bullrar.
Det måste finnas människor i tunneln.

Ljudet kommer
djupt inifrån tunneln.
Jag börjar gå.
Plask! Jag trampar i vatten igen.

Jag hoppar till höger.
Där är det torrt.

Jag rör vid väggen med handen.
Jag tar tre steg till.
Pang! Aj!

Jag slår huvudet i väggen
och plötsligt ser jag stjärnor.
Huvudet gör ont
och jag har en bula i pannan.

Jag har också en skråma.
Jag känner blod på fingrarna.

Tunneln tar slut här
och det finns ingen utgång.
Jag har misstagit mig.

Ljudet kommer säkert från ett lufthål.
Vänta... Vad är det där ljudet?

Jag hör buller igen.
Tunneln fortsätter
och det finns människor där framme.

Då märker jag,
att jag har tappat min mobil.